

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	8Sžf/70/2013
Identifikačné číslo spisu:	8012200185
Dátum vydania rozhodnutia:	26.06.2014
Meno a priezvisko:	CSc., JUDr. Eva Babiaková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2014:8012200185.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Babiakovej, CSc. a členov senátu Mgr. Petra Melichera a JUDr. Eleny Kováčovej, v právnej veci žalobcu: F. O., s.r.o., so sídlom Štefánikova 2900, Bardejov, IČO: 36 729 124, zastúpeného konateľkou P. O., právne zastúpeného JUDr. Zuzanou Komorovskou, advokátkou, Advokátska kancelária so sídlom Kuzmányho 57, Košice, proti žalovanému: Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky, Lazovná 63, Banská Bystrica (právny nástupca Daňového riaditeľstva Slovenskej republiky), o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. I/225/16747-106712/2011/990705-r zo dňa 11. októbra 2011, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Prešove č. k. 2S/13/2012 - 41 zo dňa 19. apríla 2013, jednohlasne, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Prešove č. k. 2S/13/2012 - 41 zo dňa 19. apríla 2013, **p o t v r d z u j e**.

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

Odôvodnenie

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Prešove zamietol žalobu žalobcu, ktorou sa domáhal preskúmania zákonnosti a následného zrušenia rozhodnutia žalovaného ako aj prvostupňového rozhodnutia Daňového úradu Bardejov č. 700/230/27229/2011/Pav zo dňa 24. júna 2011 o uložení pokuty 12 000 € za porušenie zákona o účtovníctve. Podľa názoru súdu prvého stupňa uložená pokuta vo výške 12 000 € bola uložená na dolnej hranici zákonom stanovenej sadzby, keďže správca dane mohol uložiť žalobcovi za porušenie zákona o účtovníctve pokutu až 24 000 €. Krajský súd v Prešove o náhrade trov konania rozhodol podľa § 250k ods. 1 O.s.p., nakoľko žalobca v konaní nemal úspech a žalovaný aj pri úspechu v konaní zo zákona nemá nárok na náhradu trov konania. preto krajský súd rozhodol tak, že náhradu trov konania účastníkom nepriznáva.

Proti rozsudku žalobca podal odvolanie a žiadal, aby odvolací súd zmenil rozsudok súdu prvého stupňa a zrušil rozhodnutie žalovaného a vec mu vrátil na ďalšie konanie. alternatívne navrhol, aby najvyšší súd zrušil rozsudok Krajského súdu v Prešove a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Súčasne si uplatnil nárok na náhradu trov konania. Namietal, že nikdy netvrdil, že z jeho strany nedošlo k pochybeniu. Išlo však o neúmyselné pochybenie a prvé z jeho strany. V jeho prípade sa preto jedná o uloženie neprimerane

vysokej pokuty. Namietal, že samotný zákonodarca vzhliadol neprimeranosť podmienok vyvolávajúcich povinnosť overenia účtovnej uzávierky a ich prísnosť a v nasledujúcom účtovnom období už ani neustanovoval pre žalobcu za týchto podmienok povinnosť overiť účtovnú uzávierku audítorom. V tejto súvislosti poukázal na judikatúru najvyššieho súdu.

Žalovaný v písomnom vyjadrení k odvolaniu žalobcu uviedol, že považuje rozsudok krajského súdu za náležité odôvodnený a vecne správny. Preto navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Prešove č. k. 2S/13/2012-41 zo dňa 19. apríla 2013 potvrdil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 246c ods. 1 veta prvá O. s. p. v spojení s § 10 ods. 2 O. s. p.), preskúmal napadnutý rozsudok a konanie, ktoré mu predchádzalo (podľa § 246c ods. 1 veta prvá O. s. p. v spojení s § 211 a nasl. O. s. p.) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nemožno priznať úspech.

Rozhodol bez nariadenia odvolacieho pojednávania v zmysle § 250ja ods. 2 O. s. p. s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 26. júna 2014 (§ 156 ods. 1 a ods. 3 O. s. p.).

Podľa § 244 ods. 1, O. s. p., v správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy.

Podľa § 244 ods. 3 O.s.p., rozhodnutiami správnych orgánov sa rozumejú rozhodnutia vydané nimi v správnom konaní, ako aj ďalšie rozhodnutia, ktoré zakladajú menia alebo zrušujú oprávnenia a povinnosti fyzických alebo právnických osôb alebo ktorými môžu byť práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzických alebo právnických osôb priamo dotknuté. Postupom správneho orgánu sa rozumie aj jeho nečinnosť.

Podľa § 245 ods. 2 O.s.p., pri rozhodnutí, ktoré správny orgán vydal na základe zákonom povolenej voľnej úvahy (správne uváženie), súd preskúmava iba to, či takéto rozhodnutie nevybočilo z medzí a hľadísk ustanovených zákonom.

V zmysle ustanovenia § 250i ods. 1 O.s.p., pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia je pre súd rozhodujúci skutkový stav, ktorý tu bol v čase vydania napadnutého rozhodnutia. Súd môže vykonať dôkazy nevyhnutné na preskúmanie napadnutého rozhodnutia.

V § 1 ods. 1 zákona č. 431/2002 Z. z. o účtovníctve v znení neskorších predpisov tento zákon upravuje a/ rozsah, spôsob a preukázateľnosť vedenia účtovníctva

1. právnických osôb, ktoré majú sídlo na území Slovenskej republiky,
2. zahraničných osôb, ak na území Slovenskej republiky podnikajú alebo vykonávajú inú činnosť podľa osobitných predpisov,
3. fyzických osôb, ktoré podnikajú alebo vykonávajú inú samostatnú zárobkovú činnosť, ak preukazujú svoje výdavky vynaložené na dosiahnutie, zabezpečenie a udržanie príjmov na účely zistenia základu dane z príjmov podľa osobitného predpisu s výnimkou fyzických osôb, ktoré vedú daňovú evidenciu podľa osobitného predpisu,

b/ rozsah, obsah a preukázateľnosť účtovnej závierky.

Podľa § 1 ods. 2 citovaného zákona, osoby podľa odseku 1 písm. a/ sa považujú za účtovnú jednotku.

Podľa § 2 ods. 1 citovaného zákona, účtovná jednotka účtuje v sústave podvojného účtovníctva alebo v sústave jednoduchého účtovníctva.

V zmysle § 4 ods. 2 citového zákona, podrobnosti o rámcových účtovných osnovách (§ 13) pre jednotlivé skupiny účtovných jednotiek účtujúcich v sústave podvojného účtovníctva, dni uskutočnenia účtovného prípadu, postupoch účtovania, usporiadaní a označovaní položiek individuálnej účtovnej

závierky a konsolidovanej účtovnej závierky vo verejnej správe a o obsahovom vymedzení týchto položiek, rozsahu údajov určených z účtovnej závierky na zverejnenie, termínoch, spôsoboch a mieste predkladania účtovnej závierky a výročnej správy, obsahovom vymedzení účtovných kníh v sústave jednoduchého účtovníctva a v sústave podvojného účtovníctva a tiež o účtovných zásadách a účtovných metódach určujúcich spôsoby oceňovania a ich použitia, o zásadách pre tvorbu a zúčtovanie opravných položiek, odpisovaní, zásadách pre tvorbu a použitie rezerv, zásadách pre členenie majetku a záväzkov, zásadách pre vytváranie analytických účtov a analytickej evidencie, metódach a postupoch konsolidácie vo verejnej správe a účtovných sústavách ustanoví Ministerstvo financií Slovenskej republiky (ďalej len „ministerstvo“) opatrením. Opatrenie vyhlasuje ministerstvo oznámením o jeho vydaní v Zbierke zákonov Slovenskej republiky 8) a účtovná jednotka je povinná ho dodržiavať.

Podľa § 19 ods. 1 písm. a/ citovaného zákona, riadnu individuálnu účtovnú závierku a mimoriadnu individuálnu účtovnú závierku musí mať overenú audítorom účtovná jednotka,

a) ktorá je obchodnou spoločnosťou, ak povinne vytvára základné imanie a družstvom, ak ku dňu, ku ktorému sa zostavuje účtovná závierka a za bezprostredne predchádzajúce účtovné obdobie sú splnené aspoň dve z týchto podmienok:

1. celková suma majetku presiahla 1 000 000 €, pričom sumou majetku sa rozumie suma majetku zistená zo súvahy v ocenení neupravenom o položky podľa § 26 ods. 3,
2. čistý obrat presiahol 2 000 000 €, pričom čistým obratom na tento účel sú výnosy dosiahnuté z predaja výrobkov, tovarov, poskytnutých služieb a iné výnosy súvisiace s bežnou činnosťou účtovnej jednotky po odpočítaní zliav,
3. priemerný prepočítaný počet zamestnancov v jednom účtovnom období presiahol 30.

Podľa § 19 ods. 2 citovaného zákona, audítora účtovnej jednotky podľa odseku 1 písm. a/, b/ a d/ schvaľuje a odvoláva valné zhromaždenie alebo členská schôdza. V účtovných jednotkách, ktoré majú zriadený výbor pre audit alebo v ktorých dozorná rada vykonáva funkcie výboru pre audit, predkladá predstavenstvo valnému zhromaždeniu alebo členskej schôdzi návrh na schválenie alebo odvolanie audítora na základe odporúčania výboru pre audit alebo dozornej rady. Ak účtovná jednotka nemá predstavenstvo, valné zhromaždenie alebo členskú schôdzu, postup schvaľovania a odvolávania audítora účtovnej jednotky ustanoví osobitný predpis. Odvolanie audítora musí byť riadne odôvodnené, pričom rozdielnosť názorov na použitie postupov pri zostavovaní účtovnej závierky podľa tohto zákona alebo na použitie audítorských postupov nemôže byť dôvodom na odvolanie audítora. Účtovná jednotka je povinná informovať Úrad pre dohľad nad výkonom auditu o odvolaní alebo odstúpení audítora v priebehu vykonávania auditu a vysvetliť dôvody, ktoré k odstúpeniu viedli.

Podľa § 19 ods. 3 citovaného zákona, účtovná závierka účtovnej jednotky podľa odseku 1 musí byť audítorom overená do jedného roka od skončenia účtovného obdobia, za ktoré sa zostavuje, ak osobitný predpis neustanovuje inak.

Podľa § 20 ods. 1 citovaného zákona, účtovná jednotka, ktorá musí mať účtovnú závierku overenú audítorom podľa § 19, je povinná vyhotovovať výročnú správu, ktorej súlad s účtovnou závierkou zostavenou za to isté účtovné obdobie musí byť overený audítorom, s výnimkou výročnej správy podľa osobitného predpisu. Výročná správa obsahuje účtovnú závierku za účtovné obdobie, za ktoré sa vyhotovuje výročná správa, a správu audítora k tejto účtovnej závierke, ak osobitný predpis neustanovuje inak, a najmä informácie o

a) vývoji účtovnej jednotky, o stave, v ktorom sa nachádza, a o významných rizikách a neistotách, ktorým je účtovná jednotka vystavená; informácia sa poskytuje vo forme vyváženej a obsiahlej analýzy stavu a prognózy vývoja a obsahuje dôležité finančné a nefinančné ukazovatele vrátane informácie o vplyve činnosti účtovnej jednotky na životné prostredie a na zamestnanosť, s poukázaním na príslušné údaje uvedené v účtovnej závierke,

b) udalostiach osobitného významu, ktoré nastali po skončení účtovného obdobia, za ktoré sa vyhotovuje výročná správa,

? c) predpokladanom budúcom vývoji činnosti účtovnej jednotky,

d) nákladoch na činnosť v oblasti výskumu a vývoja,

- e) nadobúdanie vlastných akcií, dočasných listov, obchodných podielov dočasných listov a obchodných podielov materskej účtovnej jednotky podľa § 22,
- f) návrhu na rozdelenie zisku alebo vyrovnanie straty,
- g) údajoch požadovaných podľa osobitných predpisov,
- h) tom, či účtovná jednotka má organizačnú zložku v zahraničí.

Podľa § 21 ods. 2 citovaného zákona, účtovná jednotka, na ktorú sa vzťahuje povinnosť overovania podľa § 19 ods. 1 písm. a/, b/ a d/, zverejňuje v obchodnom vestníku súvahu a výkaz ziskov a strát z riadnej individuálnej účtovnej závierky a mimoriadnej individuálnej účtovnej závierky do 30 dní po schválení účtovnej závierky. Účtovná jednotka súčasne uvedie, že zverejňuje neúplnú účtovnú závierku. V obchodnom vestníku sa nesmie zverejniť názor audítora, zverejňuje sa len informácia, aký názor správa audítora obsahuje. Ak správa audítora obsahuje skutočnosti, ktoré nemali vplyv na vyjadrenie názoru audítora uvedeného v správe, ale ktoré chcel audítor zdôrazniť, musí byť táto informácia zverejnená.

Podľa § 26 ods. 3 citovaného zákona, ku dňu, ku ktorému sa zostavuje účtovná závierka, je účtovná jednotka povinná upraviť ocenenie hodnoty majetku, vytvoriť rezervy a odpisovať majetok v súlade s účtovnými zásadami a účtovnými metódami.

Podľa § 38 ods. 2 písm. a/ citovaného zákona, daňový úrad môže uložiť pokutu za porušenie povinností ustanovených v § 4 ods. 1, § 6, § 7 ods. 1, § 8 ods. 1, § 17 ods. 3 a 4, § 17a, § 19, § 19a, § 20, § 21, § 22, § 22a, § 24, § 37a, § 37b, § 37c a § 37d do 3 % celkovej sumy majetku zisteného zo súvahy zostavenej za účtovné obdobie, ktoré je kontrolované, v ocenení neupravenom o položky podľa § 26 ods. 3 účtovnej jednotke účtujúcej v systave podvojného účtovníctva.

Podľa § 38 ods. 5 citovaného zákona, pri určení pokuty podľa odsekov 1, 2 a 6 prihliada daňový úrad hlavne na závažnosť, spôsob a dobu trvania protiprávneho konania, následky porušenia povinností a na okolnosti, pri ktorých k porušeniu povinností došlo, a na bezdôvodné obohatenie, ak sa porušením povinností získalo.

Podľa § 2 ods. 1 zákona SNR č. 511/1992 o správe daní a poplatkov a systave územných finančných orgánov v znení neskorších predpisov v daňovom konaní sa postupuje v súlade so všeobecne záväznými právnymi predpismi, chránia sa záujmy štátu a obcí a dbá sa pritom na zachovávanie práv a právom chránených záujmov daňových subjektov a ostatných osôb zúčastnených v daňovom konaní.

Podľa § 3 ods. 1 písm. g/ zákona č. 530/2003 Z. z. o obchodnom registri, zbierka listín obsahuje dokumenty vyhotovené v štátnom jazyku alebo v cudzom jazyku s overeným prekladom do štátneho jazyka, ktorými sú riadna individuálna účtovná závierka a mimoriadna individuálna účtovná závierka, konsolidovaná účtovná závierka a priebežná účtovná závierka zapísanej osoby, a ak to ukladá osobitný zákon, aj výročná a audítorská správa zapísanej osoby, ktorá obsahuje meno, priezvisko a bydlisko fyzickej osoby alebo obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo právnickej osoby audítora, ako aj evidenčné číslo zápisu overujúceho audítora v zozname audítorov; účtovná závierka môže byť uložená ako súčasť výročnej správy.

Podľa § 2 zákona č. 1/1993 Z. z. o Zbierke zákonov Slovenskej republiky, o všetkom, čo bolo v Zbierke zákonov uverejnené, platí domnienka, že dňom uverejnenia sa stalo známym každému, koho sa to týka; domnienka o znalosti vyhlásených všeobecne záväzných právnych predpisov je nevyvrátiteľná.

Odvolací súd z administratívneho spisu zistil, že Daňový úrad Bardejov rozhodnutím zo dňa 24. júna 2011, č. 700/230/27229/2011/Pav podľa § 38 ods. 2 písm. a/ zákona č. 431/2002 Z. z. o účtovníctve v znení neskorších predpisov uložil žalobcovi pokutu 12 000 € za porušenie ustanovení § 19 ods. 1 až 3 cit. zákona o účtovníctve. Daňový úrad v Bardejove na základe vykonanej daňovej kontroly zistil, že žalobca v kontrolovanom období - rok 2008 nemal účtovnú závierku za rok 2008 ani v čase kontroly overení audítorom, čím došlo k porušeniu § 19 zákona o účtovníctve. Daňový úrad v zmysle § 38 ods.

2 písm. a/ zákona o účtovníctve pri určení pokuty vychádzal z výšky majetku v sume 24 294 tis. Sk, zisteného zo súvahy za kontrolované obdobie, t.j. za rok 2008, ktorá bola predložená správcovi dane dňa 31. marca 2009 spolu s podaným daňovým priznaním k dani z príjmov právnickej osoby za rok 2008.

Najvyšší súd ďalej zistil, že právny predchodca žalovaného rozhodol o odvolaní žalobcu, ktoré podal proti prvostupňovému rozhodnutiu o uložení pokuty. Žalobca v podanom odvolaní, ako aj v žalobe a napokon v odvolaní proti rozsudku krajského súdu, namietal výšku uloženej pokuty. Rozhodnutím zo dňa 11. októbra 2011, č. I/225/16747-106712/2011/990705-r potvrdil prvostupňové rozhodnutie, ktorým bola žalobcovi uložená pokuta podľa § 38 ods. 2 písm. a/ zákona č. 431/2002 Z. z. o účtovníctve v znení neskorších predpisov vo výške 12 000 € za porušenie ustanovení § 19 ods. 1 až 3 cit. zákona o účtovníctve.

Pri vyhodnotení závažnosti odvolacích dôvodov vo vzťahu k napadnutému rozsudku krajského súdu a vo vzťahu k obsahu súdneho a pripojeného administratívneho spisu, najvyšší súd s prihliadnutím na § 219 ods. 2 O.s.p. konštatuje, že nezistil dôvod na to, aby sa odchýlil od logických argumentov a relevantných právnych záverov spolu s právnou citáciou právnych noriem obsiahnutých v odôvodnení napadnutého rozsudku krajského súdu, ktoré vytvárajú dostatočné východiská pre vyslovenie výroku napadnutého rozsudku. Preto sa s ním stotožňuje v celom rozsahu a aby nadbytočne neopakoval pre účastníkov známe fakty prejednávanej veci spolu s právnymi závermi krajského súdu, sa najvyšší súd v odôvodnení svojho rozsudku len obmedzil na doplnenie dôvodov na zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku.

Podstatou podaného odvolania bolo tvrdenie žalobcu, že z jeho strany išlo o neúmyselné pochybenie a prvé z jeho strany.

Zodpovednosť za správny delikt je konštruovaná v zákone o účtovníctve ako objektívna. Teda neposudzuje sa, či k porušeniu povinnosti došlo na základe zavineného úmyselného alebo nedbanlivostného konania páchatela. Okolnosti ospravedlňujúce, resp. vysvetľujúce nesplnenie povinnosti nemajú právny význam pri otázke zodpovednosti za toto porušenie. Mohli by byť brané v úvahu len v prípade výšky uloženia pokuty, čo sa stalo v právnej veci žalobcu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky zistil, že podľa § 38 ods. 2 zákona o účtovníctve môže daňový úrad uložiť za porušenie ustanovenia § 19 ods. 1 písm. a/ a ods. 3 zákona o účtovníctve pokutu do výšky 3% zo sumy 24 294 tis. SK, čo činí 728 820 Sk (prepočet konverzným kurzom 30,126 suma 24 192,39 €). Daňový úrad tak ako uviedol v rozhodnutí zvážil mieru závažnosti porušenia zákona o účtovníctve zo strany žalobcu a uložil pokutu v sume 12 000 € (prepočet konverzným kurzom 30,126 v sume 361 512 Sk), čo predstavuje sumu 1,49% z vykázaného majetku v súvahe. Výška uloženej pokuty, tak ako aj konštatoval v rozhodnutí právny predchodca žalovaného a v rozsudku krajský súd, bola náležite odôvodnená z pohľadu závažnosti, spôsobu a doby trvania proti právneho konania, následkov porušenia povinností a okolností, pri ktorých k porušeniu povinností došlo. Aj podľa názoru senátu najvyššieho súdu rozsah uloženej pokuty vo výške 12 000 € správcom dane bol uložený v dolnej hranici a podľa názoru odvolacieho súdu neprekročila výška sankcie hranicu voľnej úvahy správneho orgánu.

Odvolací súd dáva do pozornosti žalobcu, že aj podľa judikatúry ústavného súdu úlohou všeobecných súdov v správnom súdnictve nie je nahradzovať činnosť správnych orgánov, ale len preskúmať „zákonnosť“ ich postupov a rozhodnutí, o ktorých fyzická osoba alebo právnická osoba tvrdí, že boli nezákonné a ukrátili ju na jej právach (§ 247 ods. 1 O.s.p.), teda preskúmať, či príslušné správne orgány pri riešení konkrétnych otázok v konkrétnom druhu správneho konania rešpektovali príslušné hmotnoprávne a procesné predpisy a v súlade so zákonom rozhodli. Správny súd nie je súdom skutkovým, ale je súdom, ktorý posudzuje iba právne otázky napadnutého postupu alebo rozhodnutia orgánu verejnej správy (II. ÚS 127/07, IV. ÚS 310/2011).

Odvolací súd konštatuje, že je vecou správnej úvahy správneho orgánu stanoviť za konkrétne protiprávne konanie výšku sankcie. Správny súd v medziach podanej žaloby preskúmava toto správne

uváženie v zmysle § 245 ods. 2 O.s.p., t.j., či také rozhodnutie z hľadiska rozsahu uloženej sankcie nevybočilo z medzí a hľadísk ustanovených zákonom, a či je v rozhodnutí výška sankcie odôvodnená.

Je pravdou, že zákonodarca zveril správneho súdu v prípade administratívneho trestania moderačné oprávnenie. Moderácia by mala byť však iba výnimočná. Správny súd pri použití moderačného oprávnenia nesmie svojvoľne zasahovať do zákonnej správnej úvahy.

Úlohou správneho súdu je posúdiť, teda zásadne základne právne otázky zákonnosti a postupu pri vydaní rozhodnutia, ako aj samotného rozhodnutia v konkrétnej veci. Jeho úlohou nie je nahradzovať činnosť správnych orgánov. Súd, hoc aj konajúci v plnej jurisdikcii, nepreberá na seba právomoc a zodpovednosť správneho orgánu, ktorého rozhodnutie preskúmava.

Podľa názoru odvolacieho súdu, krajský súd v odôvodnení rozsudku náležite sa vyporiadal s námietkami žalobcu uplatnenými v žalobe. Krajský súd posúdil zákonnosť postupu a rozhodnutí správcu dane a právneho predchodcu žalovaného, pričom vychádzal zo skutkového a právneho stavu v čase ich rozhodovania. Preto najvyšší súd považoval odvolací dôvod, že krajský súd neodôvodnil, prečo v prípade žalobcu nie je možné akceptovať čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, ani čl. 50 ods. 6 Ústavy SR, za právne bezvýznamný a neodôvodňujúci zmenu rozhodnutia súdu prvého stupňa.

Ústavný súd Slovenskej republiky sa vo svojich viacerých rozhodnutiach zaoberal v sťažnostiach proti rozhodnutiam všeobecných súdov namietaným nedostatočným odôvodnením rozsudku. V tejto súvislosti uviedol :

„Ústavný súd uznáva, že právo sťažovateľa na spravodlivý proces zahŕňa aj právo na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia. Súčasne však konštatuje, že toto právo neznamena, že na každý argument sťažovateľa je súd povinný dať podrobnú odpoveď. Odôvodnenie rozhodnutia všeobecného súdu, ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, postačuje na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované právo účastníka na spravodlivý proces“. (napr. IV. ÚS 115/03, II. ÚS 44/03, III. ÚS 209/04 a I. ÚS 117/05)

Ďalej ústavný súd konštatoval :

„Skutočnosť, že sťažovateľ sa s právnym názorom najvyššieho súdu nestotožňuje, nemôže sama osebe viesť k záveru o zjavnej neodôvodnenosti alebo arbitrárnosti tohto názoru a nezakladá ani oprávnenie ústavného súdu nahradiť jeho právny názor svojím vlastným už ani preto, že ústavný súd nie je opravným súdom právnych názorov všeobecných súdov“. (Nález Ústavného súdu SR sp. zn. I. ÚS 501/2011)

Najvyšší súd Slovenskej republiky považujúc rozhodnutia žalovaného ako aj správcu dane za zákonné, vydané na základe spoľahlivo a náležite zisteného skutkového stavu a v súlade so zákonom o účtovníctve, vyhodnotil odvolacie námietky žalobcu (totožné s námietkami uvedenými v žalobe) za nedôvodné. Z vyššie uvedených dôvodov potvrdil rozsudok krajského súdu ako vecne správny podľa § 250ja ods. 3 veta druhá O.s.p. v spojení s § 219 ods. 1, 2 O.s.p., pričom naň v ďalšom odkazuje.

O trovách odvolacieho konania rozhodol najvyšší súd podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. a § 250k ods. 1 O.s.p. tak, že účastníkom náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, nakoľko žalobca nebol v odvolacom konaní úspešný a žalovanému náhrada trov konania zo zákona neprináleží.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 veta tretia zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.